И щтѣ ще ми бѫдѫтъ людие, и азъ ще
имъ бѫдѫ Богъ.
(21) А на които сърдцето ходи споредъ
желанието
На гнусотитѣ имъ и на мерзоститѣ
имъ,
бТѣхнийтъ пътъ ще въздамъ на главата
имъ,
Говори Господь Иеова.
(22) Тогазъ ыхерувимитѣ подигнѫхѫ крилата си, и колелата вѫзлизаѫх при тѣхъ; и
славата на Бога Израилева бѣ върху тѣхъ
отгорѣ. (23) И ьславата Господня възлѣзе
изсрѣдъ градътъ та застана эна гората юкоято е къмъ истокъ на градътъ.
(24) И язѣ ми Духътъ и чрѣзъ видѣние съ
Духъ Божий отнесе ми въ Халдейската земя
при плѣнницитѣ. Тогазъ видѣнието което
видѣхъ отиде отъ мене. (25) И казахъ на
плѣнницитѣ всичкитѣ Господни думи които
ми показа.

ГЛАВА 12.

И слово Господне биде къмъ мене и рече: (2) Сине человѣческий, ти живѣешъ
асрѣдъ домъ на отстѫпници, бкоито очи
имать за да виждатъ, и не виждатъ; уши
имать за да чуятъ, и не чуятъ; защото сѫ
сдомъ отстѫпникъ. (3) За то, ти сине человѣческий, приготви си потрѣбнитѣ нѣща за
прѣселение, и прѣсели се деня прѣдъ тѣхъ;
и ще се прѣселишъ отъ мѣстото си на друго мѣсто прѣдъ тѣхъ; негли дадатъ внимание, ако и да сѫ домъ отстѫпникъ. (4) И
ще изнесешъ нѣщата си деня прѣдъ тѣхъ
като нѣща на прѣселение; и ти ще излѣзешъ
вечерта прѣдъ тѣхъ като онѣзи които излазятъ на прѣселение. (5) Прокопай си прѣдъ
тѣхъ стѣната, и изнеси прѣзъ нея. (6) Прѣдъ
тѣхъ ще ги дигнешъ на рамена и ще ги изнесешъ като мрѫкнува: ще покриешъ лицето
си та да не видишъ земята; понеже ятя дадохъ знамение на Израилевътъ домъ.
(7) И направихъ както ми се заповѣда: донесохъ вънъ нѣщата си деня като нѣща на
прѣселение, и вечерта прокопахъ си стѣната съ рѫка: изнесохъ ги като мрѫкнуваше: прѣдъ тѣхъ ги дигнѫхъ на рамена. (8) И
на утринята биде слово Господне къмъ мене
и рече: (9) Сине человѣческий, ддомътъ Израилевъ, домътъ отстѫпникъ, не ти рече ли:
еЩо правишъ ти? (10) Кажи имъ: Така говори Господь Иеова: жТова пророчество се
относя на князя който е въ Иерусалимъ, и
на всичкий Израилевъ домъ който сѫ между
тѣхъ.
(11) Речи: зАзъ съмъ знамението ви:
Както направихъ азъ, така ще имъ бѫде:
иВъ прѣселение и въ плѣнение ще отидатъ.
(12) И князьтъ който е между тѣхъ ще дигне товаръ на рамена
Като мрѫкнува и ще излѣзе:
Ще прокопаятъ стѣната за да износитъ
прѣзъ нея:
Ще покрие лицето си за да не види земята съ очитѣ си.
(13) лЩе прострѫ обаче мрѣжата си върхъ
него,
И ще се хване въ примката ми;
И мще го закарамъ у Вавилонъ въ Халдейската земя;
Но не ще да я види, и тамъ ще умре.
(14) И нще разсѣя къмъ всякой вѣтръ
Всичкитѣ около него помощници
И всичкитѣ му пълкове,
И нще измъкна ножъ задъ тѣхъ.
(15) И още позналятъ че азъ съмъ Господь
Когато го распрѣсня между народитѣ
И ги разсѣя по мѣстата.
(16) Ще поставѝ обаче малцина на четъ
отъ тѣхъ
Отъ мечътъ, отъ гладътъ, и отъ моротъ,

щИер. 24; 7. Гл. 14; 11. 36; 28. 37; 27.
ыГл. 9; 10. 22; 31.
ьГл. 1; 19. 10; 19.
эГл. 8; 4. 9; 3. 10; 4, 18. 42; 4.
юВиж. Зах. 14; 4.
яГл. 8; 3.
—
аГл. 2; 3, 6—8. 3; 26, 27.
бИса. 6; 9. 42; 20. Иер. 5; 21. Мат. 13; 13, 14.
вГл. 2; 5.
гИса. 8; 18. Гл. 4; 3. 24; 24. Ст. 11.
дГл. 2; 5.
еГл. 17; 12. 24; 19.
жМал. 1; 1.
зСт. 6.
иЗ Цар. 25; 4, 5, 7.
кИер. 39; 4.
лИовъ 19; 6. Иер. 52; 9. Плач 1; 13. Гл. 17; 20.
мЗ Цар. 25; 4, 5. Гл. 5; 10.
нГл. 5; 2, 12.
оПсал. 9; 16. Гл. 6; 7, 14. 11; 10. Ст. 16, 20.
пГл. 6; 8—10.